

LA SON

La son xucla el pensament,
deixa la vida suspesa,
nua de goig i tristesa,
sense passat ni present.

Quan arriba, lentament
dels nostres sentits fa presa
i amb una dolça escomesa
neutralitza el moviment.

Dilueix dubte i record
i callada com la mort
al repòs dóna acollida

fins que torna a ser demà
i ens deixa en el despertar
damunt el cor de la vida.

Vayreda, Montserrat. "La son" .*Poemes de Montserrat Vayreda. Diputació de Girona, 2005. Col·lecció Josep Pla, 15.*